

Aleksis K

Töissä taas

Kylläpä taas helpotti, kun kesken vesisateen ja pankkisulun saimme iloksemme ihmisen parhaat ystävät, kansanedustajat, jotka palasivat ansaitulta joululomaltaan tekemään uhrautuvaa työtänsä ainakin laskiaislomaan saakka. Touhukkaina, posket innosta hehkuen he taasen painelevat nappuloitaan hyväksyäkseen niitä hyviä ajatuksia, joita hallitus on lomankin aikana valmiiksi miettinyt.

Muutoin kansanedustajan työaika eroaa loma-ajasta siten, että loma-aikoina matkustellaan ulkomailla firmojen kustannuksella ja puolison kera, kun taas työaikana maksajina ovat verovelvolliset ja matkaseurana edustajatoverit.

Vaan eipä matkailukaan ole pelkkää juhlaa, vaan välillä myös ruusuilla tanssimista. Sen sai katkerasti kokea ministeri Ilkka Kanerva, joka pahaa aavistamatta lähti kannustamaan suomalaisia maailmanympäripurjehtijoita ja muita alkuasukkaita Uuteen Seelantiin saakka.

Juuri kun elämä oli siellä heikimmillään, ja palatessa piti kotimaassa odottaa nippu uusia matkalippuja kehitysyhteistyöministerin tittelillä, tänne jääneet kateelliset kostivat ja tekivät kunnollisen kehitysmaakeikauksen: syrjäyttivät ulkomaille matkustaneen.

Sosiaalidemokraatit kuulemma sanoivat, ettei Ilkasta tehdäkään kehitysyhteistyöministeriä, johon Harri Holkeri että ei sitten. Kyllä nyt neekerit itkevät Afrikassa Ilkka Kanervan perään.

Tästä eteenpäin on ratkaistavana kaksi vaikeaa pulmaongelmaa. Ensimmäinen on tietysti se, mitä me nyt sanomme autettavillemme

vierailla mantereilla. Uusi Seelanti nyt tuli jollain lailla hoidetuksi, kun sikäläiset köyhät pääsivät edes vilaukselta näkemään ministerin, mutta muiden kehitysmaiden suurisilmät jäävät nuolemaan näppejään. Kenties asia voitaisiin jotenkuten paikata lähettämällä Paula Koivuniemi keikalle Namibiaan ja Kanerva mukaan roudariksi.

Tämä ratkaisu tuskin kuitenkaan on käyttökelpoinen isompaan ongelmaan, eli siihen, mitä Ilkka Kanervasta loppujen lopuksi tulee isona vai tuleeko mitään. Tähän mennessä hänestä on pitänyt tulla jo ainakin kehitysyhteistyöministeri ja kokoomuksen puheenjohtaja, mutta aina tulee mutkia matkaan.

Kohta ollaan siinä tilanteessa, että nuoren miehen itseluottamus pettää ja hän lakkaa pyrkimästä mihinkään. Ja silloin ovat maailmankirjat kyllä lopullisesti sekaisin, jos Kanervakin lakkaa pyrkimästä. Sille tielle olemme jo menettäneet Paavo Väyrysten, eikä näin pienellä kansakunnalla ole varaa kahteen pyrkimättömyyteen.

Vielä hurjempi visio on se, jos Kanerva ärsyyntyy oikein toden teolla ja ryhtyy vastaiskuun. Kokoomuksessa sauma on ilmeisen selvä, koska puolue ei oikein itskään tiedä, kenet se valitsee presidenttiehdokkaaksi. Siksi Ilkka Kanervasta olisi nyt korkea aika tehdä jotain, sillä muuten puolueella on kohta kolme keskenään kilpailevaa presidenttiehdokasta, mikä tietysti pitää yllä kokoomuksen mainetta kykypuolueena määrällisesti, muttei välttämättä laadullisesti.